

Klagenemnda for offentlige anskaffelser

Saken gjelder: Ulovlig tildelingskriterium, Anskaffelsesloven § 1

Innklagede hadde kunngjort en åpen tilbudskonkurranse for inngåelse av fem parallelle rammeavtaler for legevikarer til helsetjenesten. Det eneste tildelingskriteriet for å tildele rammeavtalen var kvalitet. Det var ikke oppstilt fastpris, eller andre kostnadsrammer for anskaffelsen. Avrop skulle skje ved minikonkurranse hvor oppdragsgiver ville velge tildelingskriterie(r) ut fra en oppgitt liste over tre kriterier, som inkluderte et kostnadskriterium. Klager anførte at det var ulovlig å kun evaluere på kvalitet ved tildelingen av rammeavtalen uten at dette ble vurdert opp mot kostnad. Innklagede anførte på sin side at det ikke var krav om at kvalitet måtte relatere seg til et kostnadselement i anskaffelser etter forskriftens del II. Klagenemnda kom til at innklagede ikke hadde brutt regelverket ved at tildelingen av de fem parallelle rammeavtalene skulle gjøres kun ut fra kvalitet, men at en lovlig etterlevelse av konkurransegrunnlaget, forutsetter at pris brukes som tildelingskriterium i minikonkurransene.

Klagenemndas avgjørelse 19. april 2024 i sak 2024/0285

Klager: Vikteam Lægevikarbureau AS

Innklaget: Harstad kommune, Lødingen kommune og Kvæfjord kommune

Klagenemndas

medlemmer: Bjørn Berg, Hanne S. Torkelsen, og Alf Amund Gulsvik

Bakgrunn:

- (1) Kommunene Harstad, Lødingen og Kvæfjord (heretter *innklagede*) kunngjorde 24. oktober 2023 en åpen tilbudskonkurranse for inngåelse av rammeavtale for vikarer til helsetjenesten. Anskaffelsens verdi ble ikke oppgitt. Tilbudsfrist var angitt til 17. november 2023.
- (2) Konkurransen bestod av to delkontrakter. Denne saken gjelder delkontrakt to; anskaffelse av rammeavtale for legevikarer. Formålet til anskaffelsen var ifølge kunngjøringen blant annet å sikre «*kvalifiserte leger (...) ved midlertidig behov*». Kommunene ønsket videre «*å inngå parallelle rammeavtaler med inntil 5 leverandører forutsatt at det er tilstrekkelig antall egnede tilbud*».
- (3) Det var i konkurransegrunnlaget punkt 1.5 flg., angitt tildelingskriterier for anskaffelsen. Tildelingen skulle skje på bakgrunn av tildelingskriteriet «*Kvalitet*». Under kriteriet, skulle det vurderes «*i hvilken grad tilbudt tjeneste er egnet til å sikre at oppdragsgiver får dekket det behov for vikarer som kan oppstå under avtaleperioden*». Kvalitetskriteriet var inndelt i følgende punkter med vekt: «*Rekruttering 60 %*», «*Oppfølging 30 %*», og «*Administrative rutiner 10 %*».
- (4) I konkurransegrunnlaget punkt 1.5.1 fremgikk evalueringsmetoden. Der var «*Pris*» nevnt som tildelingskriterium. Det tilbudet med lavest pris skulle få ti poeng, og de andre

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

tilbudene skulle få poeng basert på forholdet mellom «laveste pris og deres avvik fra dette (...)».

- (5) Det var ikke oppgitt prisskjema. I konkurransegrunnlaget punkt 1.1.4 var det beskrevet at Harstad kommune forventet «basert på tidligere års forbruk å kjøpe inn tjenester som omfattes av delkontrakt 2 – vikartjenester for leger for totalt 80 millioner kr i kontraktsperioden (4 år)».
- (6) I utkast til rammeavtalen fremgikk følgende i punkt 3.2 flg.:

«3.2 Pris, legevikarer

Følgende er grunnlag for rett fakturering, legevikarer:

- *Vikarens avtalte fastpris per uke*
- *Administrasjonsgebyr*
- *Sosiale utgifter (feriepenger og arbeidsgiveravgift av lønn + feriepenger)*

3.2.1 Legevikarer med fast ukespris

Kommunen beholder selv hele inntjeningen fra Helfo, pasienter og annen inntjening på dagtid. Kommunen betaler ikke legen lønn for dagtiden, normalarbeidstiden. Legen lønnes av leverandør i normalarbeidstiden på dagtid.»

- (7) Utover de ovennevnte punktene, var det ikke gitt ytterligere informasjon om kostnader eller pris for anskaffelsen.
- (8) Én av leverandørene stilte spørsmål om eventuelt prisskjema den 24. oktober 2023. Innklagede besvarte dette 31. oktober 2023, med å skrive at «[d]enne delkontrakten evalueres ikke på pris».
- (9) Rammeavtalens avrop skulle bero på minikonkurranser. Kriteriene som skulle benyttes for tildeling av avrop, var angitt slik i konkurransegrunnlaget punkt 1.5.2:

«(...) Tildeling vil skje på basis av hvilket tilbud som har best pris, best kvalitet, eller det beste forholdet mellom pris og kvalitet.

Vekt eller prioritet av det enkelte tildelingskriterium, vil presiseres for hver enkelt minikonkurranse. Oppdragsgiver forbeholder seg retten til å benytte bare ett eller flere av tildelingskriteriene, og vekting eller prioritering vil kunne variere fra konkurranse til konkurranse.

Aktuelle underkriterier vil være:

- *Pris (pris skal inkludere alle kostnader, herunder fast ukespris og administrasjonskostnader)*
- *Kompetanse på tilbudt ressurs, herunder «kjent vikar» - vikar som allerede har fått opplæring som er nødvendig for å tjenestegjøre på arbeidsstedet*
- *Leveringstid / oppstartdato».*

- (10) Den 8. november 2023, stilte en leverandør spørsmål ved forskjellen på delkontrakt 1 og delkontrakt 2, herunder om det var et øvre pristak for minikonkurranser til delkontrakt 2. Spørsmålene var som følger:

«1. Er det riktig forstått at delområde 1 og delområde 2 begge vurderes etter administrasjonsgebyr angitt i vedlegg 3 – Tilbudsskjema?

2. I [konkurransegrunnlaget knyttet til delkontrakt 1] punkt 1.4.2 skriver du at prisen i minikonkurransen ikke kan overstige prisen spesifisert i anbudet, men i 1.5.2 [som gjelder delkontrakt 2 – legevikarer] finnes ikke denne formuleringen. Er det riktig at det i minikonkurransen om leger ikke er et pristak?

3. For minikonkurranser som beskrevet i 1.4.2 og 1.5.2 er det riktig forstått at det alltid vil være fritt fram for leverandøren å oppgi fripris (for 1.4.2 opp til takpris) eller kan mini- konkurranse utlyses med fast pris?»

- (11) Innklagede besvarte spørsmålene den 9. november 2023, på følgende måte:

«1. Delkontrakt 2 – legevikarer evalueres ikke på pris, kun på kvalitet

2. Det er riktig.

3. Tildeling vil skje på basis av hvilket tilbud som har best pris, best kvalitet, eller det beste forholdet mellom pris og kvalitet. Dette vil vurderes for hver enkelt minikonkurranse.».

- (12) På bakgrunn av at det var inntatt tekst om evaluering av pris – når innklagede ikke hadde til hensikt å evaluere dette – ble det opprettet en ny og korrigert versjon av konkurransegrunnlaget. Denne ble publisert 9. november 2023. I den nye versjonen, var teksten om evaluering av pris fjernet i punkt 1.5.1.

- (13) Den 25. januar 2024 ble det sendt ut tildelingsbeslutning. Fem leverandører ble tildelt kontrakt. Klager var ikke en av disse, og påklaget tildelingen 31. januar 2024. Innklagede besvarte klagen 21. februar 2024.

- (14) Innklagede har bekreftet i e-post 22. februar 2024 at innklagede vil avvente kontraktsignering, i påvente av Klagenemnda for offentlige anskaffelser sin behandling av saken.

- (15) Klager brakte saken inn for klagenemnda 26. februar 2024.

- (16) Nemndsmøte i saken ble avholdt 15. april 2024.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (17) Innklagede har brutt anskaffelsesregelverket ved å ha kvalitet som eneste tildelingskriterium. Det er ikke lovlig å gjennomføre en rammeavtale der det utelukkende konkurreres på kvalitet, uten at det samtidig er fastsatt en fastpris eller et øvre pristak. En konkurranse hvor prisvilkår i prinsippet er fullstendig utelatt, innebærer at kvalitet ikke

kan måles opp mot kostnader, og i forlengelsen vil det ikke være mulig å identifisere det beste tilbudet i konkurransen. Dette er en grunnforutsetning for lovlige tildelingskriterier.

- (18) Subsidiært vil det i alle tilfeller ikke være anledning til å gjennomføre avrop under rammeavtalen (minikonkurranser) uten at pris er gjort til et konkurranseelement, eller at det er fastsatt fastpris eller øvre pristak. Å fastsette pris etter kontraktsinngåelse vil utgjøre en vesentlig endring av kontrakten.
- (19) Innklagedes brudd på regelverket kan ikke rettes. Det kan ha virket inn på hvem som har deltatt i konkurransen og hvem som er valgt ut som rammeavtaleleverandører. Dermed vil det kunne påvirke utfallet av avropene (minikonkurransene). Det foreligger derfor avlysningsplikt.

Innklagede har i det vesentlige anført:

- (20) Det bestrides at det er begått feil i gjennomføringen av konkurransen om delkontrakt 2 som medfører at det foreligger plikt til å avlyse konkurransen. Vilkårene for avlysningsplikt er ikke oppfylt.
- (21) Det foreligger ikke feil i konkurransen/konkurransegrunnlaget som ikke kan rettes uten ved avlysning. Tildelingskriteriet kvalitet er ikke ulovlig eller funksjonsløst sett i lys av at dette er en rammeavtale med gjenåpning av konkurransen i form av en minikonkurranse. Kvalitetskriteriet har tilknytning til kontraktens gjenstand, er ikke for skjønnspreget utformet, og det er oppgitt dokumentasjonskrav. Innklagede mener videre at tildelingskriteriet er i overensstemmelse med anskaffelsesloven § 4, herunder at det er tilstrekkelig klart hvordan kriteriet skal evalueres. Det klare utgangspunktet er at innkjøpsfaglig skjønn ikke kan overprøves. Det følger av sikker praksis at valg av utforming av tildelingskriterier, evalueringsmodell samt poenggivning er vurderinger som faller inn under innklagedes innkjøpsfaglige skjønn.
- (22) Rammeavtalen er gjennomført innenfor de rammene anskaffelsesforskriften § 11-1 setter. Tildelingskriteriet ved tildeling av den overordnede rammeavtalen er i overensstemmelse med de krav som følger av forskriften § 8-11. I motsetning til for del III, er det for del II i forskriften, ikke angitt at tildelingskriteriene skal velges på grunnlag av det beste forholdet mellom pris eller kostnad og kvalitet. Det er opp til innklagedes skjønn å avgjøre hvilke kriterier som skal velges.
- (23) Innklagede er ikke enig i at det er formålsstridig å kun velge leverandører som innehar svært høy kvalitet. Innklagede vurderte at en prisfastsettelse, enten ved fastpris eller makspris i hovedavtalen, ville kunne resultert i at leverandørene ikke kunne levere tilbud i en minikonkurranse, og at innklagede dermed ville være tvunget til å gå til leverandører uten avtale for å oppfylle lovpålagte oppgaver, noe som ville ført til høyere kostnader.
- (24) Denne markedsdynamikken gjør at det ikke anses hensiktsmessig å evaluere på pris i konkurransen på selve rammeavtalen for legebyråttjenester, men heller la rammeavtaleleverandørene konkurrere på pris i minikonkurranser. Innklagede ser en tendens i markedet til at prisene kan se ut til å bevege seg nedover, etter å ha vært høye en stund. Dette kan skyldes at flere aktører er kommet til. Ved å sette en pris allerede i konkurransen for rammeavtalen, risikerer innklagede å ikke være med på denne utviklingen, slik at en også risikerer å betale høyere pris for en tjeneste en kunne fått billigere.

- (25) Følgelig er det innklagedes vurdering at det vil gi bedre vilkår å la leverandørene konkurrere om pris for det enkelte avrop, og at denne er en bedre løsning enn for eksempel en prisklausul i kontrakten. Ved å kun evaluere på kvalitet i hovedkonkurransen, sikrer innklagede å få leverandører som er gode på rekruttering, slik at leveringssikkerhet og -kapasitet er optimal. Ved at leverandørene kan konkurrere på pris i minikonkurransene, sikres også prisaspektet.
- (26) Klager har uansett ikke sannsynliggjort at feilen har påvirket deltakerinteressen eller utfallet av konkurransen.

Klagenemndas vurdering:

- (27) Klager har deltatt i konkurransen, og har saklig klageinteresse, jf. forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser § 6. Klagen er rettidig. Konkurransen gjelder formidling av medisinsk personal, som er en «*særlig tjeneste*» etter forskrift om anskaffelser 12. august 2016 nr. 974 § 5-1 (2) b. Anskaffelsen følger dermed anskaffelsesforskriften del I og II, samt lov om offentlige anskaffelser 17. juni 2016 nr. 73. Anskaffelsens verdi er ikke oppgitt.
- (28) Klagenemnda tar i det følgende stilling til hvorvidt tildelingskriteriet kvalitet er lovlig. Klager anfører at tildelingskriteriet er ulovlig, fordi det ikke er ledsaget av et priskriterium, eller andre kostnadselementer, eksempelvis et øvre pristak for anskaffelsen.
- (29) Det følger av forskriften § 8-11 (1) at oppdragsgiveren skal velge tilbud på grunnlag av objektive tildelingskriterier. Tildelingskriteriene skal ha tilknytning til leveransen og skal ikke være så skjønnspregede at de gir oppdragsgiveren en ubegrenset valgfrihet. jf. forskriften § 8-11 (2) første og tredje punktum. Av § 8-11 (2) tredje punktum følger det at slike kriterier «*kan for eksempel være pris, kvalitet, livssyklus kostnader, miljø, sosiale hensyn og innovasjon*». Ordlyden i bestemmelsen gir oppdragsgivere et vidt skjønn til å avgjøre hvilke-/t) tildelingskriterium som skal utpeke en vinner av konkurransen.
- (30) Tildelingskriteriet kvalitet la opp til en vurdering av «*i hvilken grad tilbudt tjeneste er egnet til å sikre at oppdragsgiver får dekket det behov for vikarer som kan oppstå under avtaleperioden*». Det skulle derunder vurderes etter følgende underpunkt, med angitt vekt: «*Rekruttering 60%*», «*Oppfølging 30 %*», og «*Administrative rutiner 10 %*». Det var opplyst i det opprinnelige konkurransegrunnlaget, at leverandørene skulle evalueres på pris, men det var samtidig ikke vedlagt prisskjema, og det var heller ikke et eget priskriterium. På spørsmål fra leverandørene ble det opplyst at tilbudene bare ville bli evaluert på kvalitet.
- (31) Ordlyden i anskaffelsesforskriften § 8-11 skiller seg fra reguleringen av tildelingskriterier over EØS-rettslig terskelverdi – forskriftens del III. Som det følger av forskriften § 18-1 (1), «*skal*» tilbud velges på grunnlag av det «*beste forholdet mellom pris eller kostnad og kvalitet*». Det er følgelig påkrevd å hensynta pris eller kostnad ved utvelgelsen av tilbud etter forskriftens del III.
- (32) I fortalet til Anskaffelsesdirektivet (Direktiv 2014/24/EU) kan det videre utledes av avsnitt 90, at vurderingstemaet for tildelingen, er hvilket tilbud som er det «*økonomisk mest fordelaktige tilbudet*». Dette «*bør vurderes på grunnlag av det beste forholdet mellom pris og kvalitet, som alltid bør omfatte et pris- eller kostnadselement*». I fortalets avsnitt 92, uttales det videre at beslutning om kontraktstildeling, ikke bør «*baseres på*

ikke-kostnadsmessige kriterier. Kvalitative kriterier bør derfor ledsages av et kostnadskriterium».

- (33) Ut fra ordlyden i forskriftens § 8-11, lest isolert, gjelder det ikke en tilsvarende plikt til å hensynta økonomi i forskriftens del II, som del III. Som det fremgår av NOU 2014:4 side 190, kan oppdragsgivere *«velge å gjennomføre en konkurranse uten pris som tildelingskriterium, altså en ren kvalitetskonkurranse. Etter utvalgets vurdering bør det være opp til den enkelte oppdragsgiver å finne de tildelingskriterier som er best egnet for den aktuelle anskaffelse»*. Dette er for øvrig i tråd med Anskaffelsesdirektivet artikkel 76, som gir en særregulering av hvilke tildelingskriterier som kan velges for *«særlige tjenester»*, slik som i foreliggende sak.
- (34) Det er dermed klart at det er adgang til å evaluere bare på kvalitet. Uttalelsene er imidlertid taus om hvorvidt det gjelder et krav om å ha en ramme for kostnader eller en fastpris som danner grunnlaget for en slik kvalitetsevaluering.
- (35) Spørsmålet for klagenemnda er hvorvidt det er et krav om at det må inngå et kostnadselement i konkurransen for anskaffelser som er under EØS-rettslig terskelverdi.
- (36) Før vedtakelsen av någjeldende anskaffelsesforskrift, fulgte det av opphevede forskrift om offentlige anskaffelser av 4. juli 2006 nr. 402 § 13-2 (1) at tildeling under EØS-rettslig terskelverdi, skulle skje *«enten på basis av hvilket tilbud som er det mest økonomisk fordelaktige, eller utelukkende ut fra hvilket tilbud som har den laveste prisen»*.
- (37) Av forenklingsutvalget, ble det foreslått å videreføre formuleringen om at tildeling skulle skje på basis av hvilket tilbud som er det mest økonomisk fordelaktige, men uten videre presiseringer, også etter forskriftens del II. Oppdragsgivere skulle likevel få en *«større fleksibilitet ved anskaffelser under terskelverdi enn over»*. Siden reglene i det nye direktivet ikke ble ansett for å innebære noen realitetsendringer, ville forslaget til forenklingsutvalget således likevel *«ikke [være] annet enn en videreføring av gjeldende rett, i ny språkdrakt»*, jf. NOU 2014:4 side 22 og 189.
- (38) Forenklingsutvalget foreslo dermed å videreføre tidligere ordlyd i forskriften – at tildeling må skje ved å hensynta økonomi – samtidig som det ble foreslått å akseptere rene kvalitetskonkurranser. Forenklingsutvalgets forslag om å beholde tidligere ordlyd, ble ikke fulgt opp.
- (39) Som det imidlertid heter i anskaffelsesloven § 1 første punktum, ligger det en grunnforutsetning for anskaffelsesretten – både over og under terskelverdiene – at reglene skal fremme en *«effektiv bruk av samfunnets ressurser»*. Som komiteen utdyper, disponerer offentlig sektor en vesentlig del av samfunnets ressurser. Regelverket må dermed sørge for at ressursene utnyttes på best mulig måte, jf. Innst.358 L (2015-2016) s. 15. For å ivareta dette formålet, er det av rettslitteraturen fremholdt at tildelingskriteriene må – uavhengig av om anskaffelsen er over eller under terskelverdi – være *«egnet til å identifisere det beste tilbudet»*, jf. Marianne Dragsten, *Anskaffelsesforskriften. Lovkommentar*, § 8-11 Tildelingskriterier, Juridika (hentet 19. mars 2024).
- (40) Det må dermed være en forutsetning at tildeling skal skje på basis av hva som utgjør det beste tilbudet i konkurransen. Hva som utgjør det beste tilbudet i konkurransen, er ikke mulig å fastslå, uten at kvalitet relaterer seg til et kostnadselement. Kvalitet og pris har

en iboende relasjon og vekselvirkning. Dersom kvaliteten på tilbudet er svært høy, vil ikke dette nødvendigvis være det beste tilbudet, dersom et annet tilbud scorer bagatellmessig lavere på kvalitet, men er vesentlig billigere. Som forenklingsutvalget la til grunn, var det ikke tiltenkt at reguleringen av tildelingskriterier over-, og under terskelverdi, skulle skille seg vesentlig fra hverandre. Hensikten var å videreføre gjeldende rett, altså at tildeling skulle skje på basis av hvilket tilbud som var det økonomisk mest fordelaktige.

- (41) Forskriften § 8-11 videreførte ikke formuleringen «*det økonomisk mest fordelaktige tilbudet*». Dette betyr imidlertid ikke at det økonomiske aspektet ikke er relevant i tildelingsevalueringen. Oppdragsgivere *kan* velge å utelukkende fastslå kvalitet som eneste tildelingskriterium, men i så fall må det økonomiske aspektet komme inn på annet vis i anskaffelsen.
- (42) Klagenemnda bemerker at det i denne saken må skilles mellom tildelingen av rammeavtalen, og minikonkurransene som skulle avholdes for det enkelte avrop.
- (43) Det er på det rene at innklagede ikke hadde fastsatt et kostnadselement for tildelingen av rammeavtalene. Innklagede hadde til hensikt å inngå inntil fem parallelle rammeavtaler, og tildelingen av disse skulle gjøres på basis av «*Kvalitet*», som eneste tildelingskriterium. Her skulle innklagede vurdere i hvilken grad leverandørene kunne sikre at innklagede får «*dekket det behov for vikarer som kan oppstå under avtaleperioden*».
- (44) Bakgrunnen for at tildelingen av rammeavtalene var lagt opp slik, var at det ble ansett som risikabelt å evaluere på pris ved tildelingen av rammeavtalene. For å vinne rammeavtale ville da leverandørene måtte inngå en tilstrekkelig lav pris. Ved gjennomføring av minikonkurranser ville innklagede da risikere at ingen av leverandørene kunne tilby en pris som var høy nok til at potensielle legevikarer ville takke ja til vikaroppdrag.
- (45) Klagenemnda viser til at kommunene har et ansvar etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (*helse- og omsorgstjenesteloven* eller *hol.*) §§ 3-1 og 4-1, å sikre forsvarlige helsetjenester. Dette inkluderer å ha tilknyttet seg tilstrekkelig antall leger for å tilby slike tjenester. Dersom leverandørene i foreliggende konkurranse, ikke dekket legebehovet, ville oppdragsgiver risikere situasjonen som har oppstått i tidligere avtaler, hvor man måtte kjøpe fra leverandører utenfor rammeavtalen til en høyere pris, for at legene skulle få tilstrekkelig betalt fra vikarbyrået for å være villig til å jobbe hos de tre kommunene.
- (46) Som innklagede har forklart, vil det å avholde en ren kvalitetskonkurranse for tildelingen av rammeavtalene, sikre at innklagede får tilknyttet seg leverandører som er gode på rekruttering, og dermed ivareta behovet for leveringssikkerhet og kapasitet.
- (47) Nemnda har på bakgrunn av det ovennevnte, kommet til at det i denne saken var lovlig å inngå rammeavtaler basert på en konkurranse på kvalitet alene. Imidlertid vil det være i strid med formålet bak anskaffelsesregelverket å gjennomføre en anskaffelse helt uten et kostnadselement. Dette innebærer at i dette tilfellet må kostnad inngå som et element ved avrop eller minikonkurranse knyttet til rammeavtalene.

- (48) For tildelingen av det enkelte avrop, fulgte det av konkurransegrunnlaget at dette skulle avgjøres i minikonkurranser. Som det heter i konkurransegrunnlaget punkt 1.5.2, skulle tildelingen skje på basis av hvilket tilbud som har *«best pris, best kvalitet, eller det beste forholdet mellom pris og kvalitet»*. De aktuelle underkriteriene skulle være *«Pris (...) Kompetanse»* og *«Leveringstid/Oppstartsdato»*. Innklagede forbeholdt seg *«retten til å benytte bare ett eller flere av tildelingskriteriene, og vekting eller prioritering vil kunne variere fra konkurranse til konkurranse»*.
- (49) Ved at innklagede forbeholder seg retten til å benytte ett tildelingskriterium for minikonkurransene, kan det tenkes at innklagede, også her, vil avholde rene kvalitetskonkurranser. Det er nemndas syn at en slik minikonkurranse vil være ulovlig. Når tildelingen av rammeavtalene ikke har skjedd basert på en evaluering av kostnader, er det som vist, nemndas vurdering at kostnadselementet må komme inn på annet vis i konkurransen. En lovlig etterlevelse av konkurransegrunnlaget, fordrer dermed at pris må inngå som del av minikonkurransene. Dette utelukker ikke at innklagede kan benytte seg av bare ett tildelingskriterium, men dette tildelingskriteriet må i så fall være pris.
- (50) Såfremt minikonkurransene innehar et kostnadselement, og innklagede dermed foretar lovlige avrop, har klagenemnda kommet til at tildelingskriteriene er lovlig etter anskaffelsesforskriften § 8-11, og anskaffelsesloven § 1. Innklagede har dermed ikke plikt til å avlyse konkurransen.

Konklusjon:

Kommunene Harstad, Lødingen og Kvæfjord har ikke brutt anskaffelsesregelverket.

For Klagenemnda for offentlige anskaffelser,

Alf Amund Gulsvik

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur